

Predmet C-187/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

25. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Kúria (Mađarska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. veljače 2021.

Žalitelj:

FAWKES Kft.

Druga stranka u postupku:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Odluka

Kúrija (Vrhovni sud, Mađarska)

kao kasacijskog suda

[*omissis*] [postupovne odredbe nacionalnog prava]

Izreka

Kúrija (Vrhovni sud, Mađarska) [*omissis*] pokreće prethodni postupak pred Sudom Europske unije upućujući sljedeća prethodna pitanja:

1. Treba li članak 30. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da se samo vrijednost navedena u bazi podataka koja je uspostavljena na temelju carinjenja koja provode carinska tijela države članice može i mora uzeti u obzir kao carinska vrijednost?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li se za utvrđivanje carinske vrijednosti u skladu s člankom 30. stavkom 2. točkama (a) i (b) obratiti carinskim tijelima druge države članice kako bi se utvrdila carinska vrijednost

slične robe navedene u njihovim bazama podataka i/ili je potrebno izvršiti uvid u bazu podataka Zajednice i prikupiti carinske vrijednosti koje se u njoj nalaze?

3. Može li se članak 30. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da se za utvrđivanje carinske vrijednosti ne mogu uzeti u obzir transakcijske vrijednosti koje se odnose na transakcije koje je izvršio sam podnositelj zahtjeva za carinjenje, čak ni ako te vrijednosti nisu osporavale ni nacionalna carinska tijela, ni nacionalna carinska tijela drugih država članica?

4. Treba li uvjet koji se odnosi na „isto ili približno isto vremensko razdoblje” iz članka 30. stavka 2. točaka (a) i (b) Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da se može ograničiti na razdoblje od +/- 45 dana prije i poslije carinjenja?

Obrazloženje

Navedene odredbe prava Unije:

Članak 30. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice:

„1. Kada nije moguće odrediti carinsku vrijednost prema članku 29., carinska vrijednost bit će određena tako što će se ići redom kroz stavak 2. točke (a), (b), (c), i (d) do prve točke prema kojoj se ona može odrediti, pod uvjetom da redosljed primjene točaka (c) i (d) bude obratan ako to zahtijeva deklarant. Samo onda kad se ta vrijednost ne može odrediti prema određenoj točki, mogu se primijeniti odredbe sljedeće točke u nizu koji je utvrđen pomoću ovog stavka.

2. Carinska vrijednost, kako je utvrđena ovim člankom, je:

(a) transakcijska vrijednost istovjetne robe prodane za izvoz u Zajednicu i izvezene u isto ili gotovo isto vrijeme kao i roba koja se procjenjuje;;

(b) transakcijska vrijednost slične robe prodane za izvoz u Zajednicu i izvezene u isto ili gotovo isto vrijeme kao i roba koja se procjenjuje;

(c) vrijednost koja se temelji na jediničnoj cijeni po kojoj se najveća moguća ukupna količina takve ili istovjetne ili slične uvezene robe prodaje na području Zajednice osobama koje nisu povezane s prodavateljima;

(d) izračunata vrijednost čini zbroj:

– troška ili vrijednosti materijala i proizvodnje, ili druge vrste prerade, koja je upotrijebljena u proizvodnji uvezene robe,

– svote dobiti i općih troškova koja je jednaka uobičajenu iznosu koji se ostvaruje pri prodaji robe iste skupine ili vrste kao što je roba koja se procjenjuje i koju je proizveo proizvođač u zemlji izvoza za izvoz u Zajednicu,

– troška ili vrijednosti stavki iz članka 32. stavka 1. točke (e).

3. Dodatni uvjeti i pravila za primjenu gore navedenog stavka 2. utvrđuju se u skladu s postupkom Odbora.”

Činjenice iz kojih proizlazi žalba u kasacijskom postupku i sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 1 Nakon što je tijekom 2012. žalitelj podnio nekoliko zahtjeva, u slobodan promet na carinsko područje Europske unije pušteni su različiti tekstilni proizvodi podrijetlom iz Kine. Nakon toga, carinsko tijelo smatralo je da je transakcijska vrijednost koja je deklarirana u skladu s člankom 29. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (u daljnjem tekstu: Carinski zakonik) preniska. Prema mišljenju tog tijela, nije bilo moguće pronaći istovjetnu robu, nije se mogla utvrditi transakcijska vrijednost slične robe, a ni vrijednost koja se temelji na jediničnoj cijeni ili izračunana vrijednost. Budući da se nije mogla primijeniti ni jedna metoda iz članka 30. Carinskog zakonika, carinska vrijednost utvrđena je primjenom slobodne metode predviđene u članku 31. Pri donošenju svoje odluke carinsko tijelo koristilo je podatke iz nacionalne baze podataka koji su obuhvaćali vremensko razdoblje od +/- 45 dana. Nisu uzete u obzir transakcijske vrijednosti koje je žalitelj koristio prilikom ranijih carinjenja u Mađarskoj i u drugoj državi članici i koje carinska tijela nisu osporavala.
- 2 Žalitelj je protiv odluke drugostupanjskog tijela podnio upravnu tužbu. Prema žaliteljevu mišljenju, carinsko tijelo trebalo se obratiti tijelima Europske unije s carinskim nadležnostima – OLAF, TAXUD, EUROSTAT – te, nakon što ih je zatražilo informacije, uzeti u obzir transakcijske vrijednosti istovjetne ili slične robe u skladu s člankom 30. stavkom 2. točkama (a) i (b) Carinskog zakonika. U tom kontekstu, trebale su se uzeti u obzir transakcijske vrijednosti robe koja je carinjena na zahtjev žalitelja i koje ni nacionalna carinska tijela, ni tijela Zajednice nisu osporavala. Žalitelj je također tvrdio da razdoblje koje treba uzeti u obzir za to utvrđivanje treba biti dulje od vremenskog razdoblja od +/- 45 dana.
- 3 Prvostupanjski sud odbio je upravnu tužbu. U obrazloženju konačne presude utvrdio je da tuženo carinsko tijelo nije bilo dužno prikupiti podatke od Unije te da, s obzirom na to da čak ni ne postoji jedinstvena baza podataka Unije, nije ni moglo u nju (ili njih) izvršiti uvid. To tijelo nije bilo vezano činjenicom da u carinskim postupcima vođenim u drugim državama Unije nije donesena nikakva odluka protiv žalitelja. Taj je sud smatrao pogrešnim žaliteljev argument prema kojem su njegove transakcije trebale biti uzete u obzir u svrhu određivanja carinske vrijednosti istovjetne ili slične robe. Također je smatrao da je bilo pravilno ograničiti izbor u nacionalnoj bazi podataka na vremensko razdoblje od +/- 45 dana.
- 4 Žalitelj je podnio žalbu u kasacijskom postupku Kúriji (Vrhovni sud) protiv konačne presude kojom je odbijen njegov zahtjev. On ističe da, prema presudi

Suda Europske unije u predmetu C-291/15, nakon što se odbije transakcijska vrijednost, valja provesti međunarodnu usporedbu radi utvrđivanja carinske vrijednosti u skladu s člankom 30. Carinskog zakonika. U tu svrhu moraju se koristiti Unijine baze podataka. Također tvrdi da se u obzir mora uzeti transakcijska vrijednost koju su prihvatila carinska tijela u vezi s carinjenjem koje je zahtijevao sam žalitelj. Za utvrđivanje podataka koji se odnose na istovjetnu ili sličnu robu vremensko razdoblje ne može biti utvrđeno na \pm 45 dana. Prema ocjeni Kúrije (Vrhovni sud), u odnosu na pitanja koja je postavio žalitelj, ishod postupka ovisi o tumačenju prava Unije. Stoga, taj je sud odlučio prekinuti postupak i Sudu uputiti prethodno navedena pitanja kako bi Sud o njima odlučio u prethodnom postupku.

- 5 Pri upućivanju prethodnih pitanja Kúrija (Vrhovni sud) je uzela u obzir okolnost da se članak 31. Carinskog zakonika primjenjuje samo u slučaju ako nisu ispunjeni uvjeti iz članka 30. U svojoj upravnoj tužbi žalitelj, u biti, dovodi u pitanje to da li je tuženo carinsko tijelo poduzelo sve moguće i potrebne mjere kako bi utvrdilo jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 30. stavka 2. točaka (a) i (b).
- 6 Prema ocjeni Kúrije (Vrhovni sud), nacionalno carinsko tijelo ne može se suzdržati od traženja informacija od carinskih tijela drugih država članica za utvrđivanje postojanja istovjetne ili slične robe u smislu članka 30. stavka 2. točaka (a) i (b). Nadalje, u svojoj odluci ono mora navesti razlog zbog kojeg je od tih tijela zatražilo informacije. Na razini država članica ne postoji jedinstveno tijelo čijoj bazi podataka bi se davala prednost u Carinskom zakoniku ili u Uredbi Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice. Slijedom toga, Kúrija (Vrhovni sud) smatra da je na temelju članka 30. stavka 2. točaka (a) i (b) Carinskog zakonika dopušteno da se od carinskih tijela država članica zahtijevaju informacije.
- 7 Prema Kúrijinom (Vrhovni sud) tumačenju, odbijanje transakcijskih vrijednosti koje su se primjenjivale prilikom ranijih carinjenja koja je zahtijevao žalitelj opravdano je činjenicom da u pogledu tog konkretnog podnositelja zahtjeva postoje sumnje u to može li se transakcijska vrijednost valjano uzeti u obzir kao carinska vrijednost u skladu s člankom 29. Carinskog zakonika. Cilj članka 30. Carinskog zakonika je da utvrđivanje carinske vrijednosti bude najviše moguće objektivno.
- 8 Kúrija (Vrhovni sud) smatra da je, s obzirom na rok od 90 dana predviđen u pogledu drugih pravnih pitanja u Uredbi br. 2454/93, prihvatljivo da uvjet koji se odnosi na „isto ili približno isto vremensko razdoblje” bude utvrđen u razdoblju od \pm 45 dana.
- 9 [omissis] [postupovne odredbe nacionalnog prava]

Budimpešta, 4. veljače 2021.

[*omissis*]

[*omissis*] [potpisi]

RADNI DOKUMENT